

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crucifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.2. Eundem praestitutum sibi patiendi tempus velut impatienter expectâsse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

atum esse; sed quò superesset supremo crucis supplicio, omnemq; mensuram desideratæ passionis impleret, ipsum sibi vitam, extra naturæ ordinem, prorogasse. In quem sensum nonnulli antè citata verba accipiunt: *Tristis est anima mea usq; ad mortem*; juxta aesi diceret: Ea vis est doloris atque angoris quem patior, ut possit ad mortem sufficere; nisi majore vi cohibeam fugientem spiritum, meq; ipse ad majora certamina, & atrociores cruciatus reservem. Eam siquidem interpretationem inter alias tradit doctissimus notker Salmeron; *Ob gravitatem (inquit) doloris, valentis in se Tom. 10. tr. absorbere vitam, & deducere ad mortem, ob delicatissimam 11^a corporis temperaturam.* Expressiùs autem Gabriel Biel, his *In 3. d. 15. c. 2. in f.* verbis: *Quis enim dubitare possit, Dominum in horto effuso sudore sanguineo, præ mentis angustia extinguendum fuisse, nisi ad ulteriorem patiendam fuisset preservatus supernaturaliter à Patre, ipso teste: Tristis est anima mea usque ad mortem.* Et ante hos disertè B. Laurentius Justinianus, agens de Christo *De triump. Christi ago-* flagellato & spinis coronato: *Debit planè mori (inquit) tanto dolore transfixus; se tamen reservavit ad vitam, ut his ne c. 14°* etiam graviora perferret. Quibus paria sunt, quæ infra referam ex Libertino.

En quantis prodigijs egit Salvator, ut ne suppliciorum atque dolorum exquisitissimorum expers esset: in opprobrium languoris ignaviaq; mortalium, quorum pleriq; ita comparati sint, ut etiam perpetratis miraculis, si qua eorum facultas esset, libenter ab sese, quidquid est in vita incommodi, depulsuri atque amolitura videantur. Ad eò, si quid est perpeflu asperum, non modò non amamus, sed odimus etiam & averfamur.

§. 2.

Eundem, sibi præsstitutum patiendi tempus, velut impatienter expectasse.

LII 2

Idem

Dem in Christo patiendi ardor ex eo etiam manifeste prodit: quod non in extremam aetatem argumenta dolorum aut patiendi necessitatem distulerit, sed ab ipso primo in vitam ingressu vexari & pati elegerit: perinde atque si puncto quidem temporis posset à complexu dilectæ sibi patientiæ divelli. Itaque & in omni vita, ut cum B. Cypriano postea dicam, omnes actus suos patientiâ comite signavit. At postquam diuturno malorum nostrorum experimento, proluit supremo certamini, ejusq; horam jam esset sentit in proximo, vide, ut velut tarditatis impatiens, ardet, anhelat, angitur, æstuat; dum illam summam votorum suorum ac desideriorum complementum assequatur. *Baptista*

Lucæ 12. fmo (inquit) *habeo baptizari; & quomodo coarctor, usq; dum perficiatur!* Diceret illi non tormenta aut mortem, sed balneum aliquod, deliciarum & voluptatis causâ apparatus & *coarctor* (inquit) hoc est, constringor & angor animo, præ morâ impatientiâ, neque quietem ullam habiturus sum, dum in sanguinis mei lacum totus immergar. Vides inliberum & inquietum ardorem animi: vides insatiabilem & penè intemperantem patiendi cupiditatem. Nimirum et multum amabat Patrem, ejusq; gloriæ ac salutis nostræ cupientissimus erat; ita toto pectore ferebatur in supplicia, quod illis sentiret, ex paterna voluntate, opus salutis ac Redemptionis nostræ implendum & procurandum esse.

Joann. 4.

Joann. 14. voluntatem ejus qui misit me, ut perficiam opus ejus. Ut et

Joann. 18. gnoscat mundus quia diligo Patrem, & sicut mandatum dedit

Matth. 20. dit mihi Pater, sic facio. Calicem quem dedit mihi Pater,

non bibam illum? Calicem quidem meum bibetis, &c. Quibus itidem labores ac dolores suos, divinæ gloriæ animarumq; causâ susceptos, cibum suum & calicem appellans, satis indicat, quæ ipsi fames aut sitis esset; quid, inquam, præsertim appetere, quo refici, quo oblectari consuelet.

cum

cùm ita ferat usus loquendi, ut quo cibo quis libenter vescitur, eum cibum suum esse dicat. Eodémq; spectat, quòd (prout à nobis suprà ex Chrysostomi, Prosperi, aliorúmque sensu indicatum est) passionis ac mortis suæ tempus, appellat diem suum; diem utique sibi unicè charum ac præ cæteris desiderabilem; quem etiam exultans viderit Abraham, dum arietem de vepre suspensum hærentémq; cornibus, hostiam pro filio suo immolavit succidaneam, eòq; facto & Filij Dei mortem, & mortis genus adumbrari intellexit; ut pluribus Villalpandus in Apparatu.

P. 1. l. 5. c. 8.

Denique malorum acerbitatúmq; tolerantiam Christo in primis charam fuisse, illud etiam indicio esse potest: quòd dilectos suos discipulos, ut sui vicarios mittens, iam mundum à Patre acceptum, miracula patrandi, gentésque convertendi, gloriosam potestatem illis adeò non inviderit, ut etiam his quæ ipse faceret, majora facturos pollicitus sit; ut est in Joannis Evangelio: at eosdem tamen ita in dolorum suorum partem ac patientiæ consortium vocaverit, ut sibi supremam patiendi excellentiam, tormentorúmque principatum reservaverit: quippe cùm, ex communi S. Thomæ *Joann. 14.* *3. p. 9. 46.* *4. 6.* aliorúmque sententia, dolor passionis Christi fuerit major omnibus doloribus.

§. 3.

Eundem inflictorum sibi tormentorum dolores voluntariè exaggerasse.

TAndem ad ingentem illam dolorum sitim ardorémque patiendi in Salvatore amplius demonstrandum atque exaggerandum, postremum hoc caput adjungimus; pro quo quædam possumus hoc loco cum præclaris Theologis expendere.

Primum est: ipsum Salvatorem amantissimum, dum, in tormentis esset, noluisse dolorem aut macrorem suum (ut fieri assolet) aliquà eorum quæ levare illum possent confide-